

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 1Sža/18/2016
Identifikačné číslo spisu: 1015201302
Dátum vydania rozhodnutia: 22.05.2018
Meno a priezvisko: JUDr. Igor Belko
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2018:1015201302.1

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Igora Belka a členov senátu Ing. JUDr. Miroslava Gavalca, PhD. a JUDr. Mariána Trenčana, v právnej veci žalobcu: T. U. H., trvalý pobyt Vietnamská socialistická republika, M. L., M. Q., M. F., právne zastúpený: Reken&Partners Law Firm s.r.o., AK JUDr. Boris Reken, advokát, so sídlom Tichá 45, 811 02 Bratislava, proti žalovanému: Riaditeľstvo hraničnej a cudzineckej polície v Bratislave, Hrobákova 44, 852 42 Bratislava, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia a postupu žalovaného, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave č.k. 5S/192/2015-30 zo dňa 24. mája 2016, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Bratislave č.k. 5S/192/2015-30 zo dňa 24. mája 2016 p o t v r d z u j e .

Žalobcovi náhradu trov odvolacieho konania n e p r i z n á v a .

Odôvodnenie

I.
Predmet konania

Žalovaný rozhodnutím č. PPZ-HCP-BA2-2015/005961-004 zo dňa 09.05.2015 (ďalej len „preskúmané rozhodnutie“) zamietol odvolanie žalobcu a potvrdil rozhodnutie prvostupňového správneho orgánu zo dňa 31.03.2015 č. PPZ-HCP-BA6-1234-68/2018-PPC (ďalej len „prvostupňové rozhodnutie“), ktorým tento v zmysle ust. § 33 ods. 6 písm. g) s poukazom na ust. § 33 ods. 1 písm. a) a c) zákona č. 404/2011 Z.z. o pobyte cudzincov v znení relevantnom pre prejednávajú právnu vec (ďalej len „zák. č. 404/2011 Z.z.“) zamietol žiadosť žalobcu o udelenie prechodného pobytu na území Slovenskej republiky na účel podnikania, nakoľko udelenie prechodného pobytu žalobcovi nie je vo verejnom záujme

Z odôvodnenia prvostupňového rozhodnutia vyplynulo, že žalobca požiadal o udelenie prechodného pobytu na území Slovenskej republiky na účel podnikania na Veľvyslanectve Slovenskej republiky v Hanoji dňa 20.08.2014, pričom prvostupňovému správne mu orgánu bola žiadosť doručená dňa

06.11.2014. Nakoľko k žiadosti nebol priložený doklad nie starší ako 90 dní potvrdzujúci bezúhonnosť žalobcu podľa § 32 ods. 2 písm. b) zák. č. 404/2011 Z.z. prvostupňový správny orgán rozhodnutím Č. p.: PPZ-HCP-BA6-4683-17/2014/PPC zo dňa 10.11.2014 podľa § 29 ods. 1 zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní v znení neskorších predpisov (ďalej len „správny poriadok“) prerušil konanie a vyzval žalobcu na predloženie chýbajúceho dokladu.

Ako doklad preukazujúci účel pobytu žalobca doložil rozhodnutie jediného spoločníka spoločnosti s ručením obmedzeným v pôsobnosti valného zhromaždenia VINA EUROPA, s.r.o. a výpis z obchodného registra spoločnosti VINA EUROPA, s.r.o. Uvedená spoločnosť bola zapísaná do obchodného registra Okresného súdu Bratislava I dňa 25.10.2013 so sídlom na adrese Na pántoch 8, 831 06 Bratislava.

Veľvyslanectvo Slovenskej republiky v Hanoji vykonalo so žalobcom pohovor v deň podania žiadosti o udelenie prechodného pobytu, kde žalobca uviedol, že s podnikaním má 5-ročné skúsenosti a podnikateľ bude s pánom E. H. Q. a s pánom T. a s pánom B.. O možnosti podnikateľ na Slovensku sa dozvedel priamo od pána E. H. Q.. K finančným prostriedkom uviedol, že vo Vietname má na účte v banke Exim Bank 4.330 eur, sú to jeho peniaze a na Slovensku má založený účet spoločnosť VINA EUROPA, s.r.o. v Tatra Banke, na ktorom je uložených 26.205 eur a žalobca bude môcť s týmito prostriedkami disponovať. Z cudzích jazykov ovláda trochu anglický jazyk, čo však pri pohovore nepotvrdil. Na otázku, či sa má kam vrátiť, keď sa mu ukončí pobyt na území Slovenskej republiky odpovedal, že áno. K vzdelaniu uviedol, že je absolventom Univerzity a je stavebným inžinierom. V súčasnosti pracuje v spoločnosti Thang Long Cement Co, kde je manažérom zodpovedným za dopravu a skladovanie tovaru.

Vzhľadom na to, že spoločnosť VINA EUROPA, s.r.o. bola založená koncom októbra 2013 a súčasný majiteľ spoločnosť získal len v máji 2014 a dňa 18.07.2014 boli vymenovaní za konateľov traja občania Vietnamskej socialistickej republiky, ktorí na území Slovenskej republiky nikdy neboli, podmienky podnikania na tomto území nepoznajú, nevedia, akým spôsobom budú svoju funkciu vykonávať a nepoznajú slovenský trh, nepoznajú ani slovenský ani anglický jazyk ako aj na základe ostatných informácií získaných z pohovoru vydal Zastupiteľský úrad Slovenskej republiky v Hanoji neodporúčajúce stanovisko k predmetnej žiadosti žalobcu.

Dňa 21.01.2015 vykonaním kontroly v mieste sídla spoločnosti VINA EUROPA, s.r.o. bolo zistené, že ide o rozsiahle predajne a skladové priestory pod názvom Asia Center. Pán E. H. Q. konateľ spoločnosti VINA EUROPA, s.r.o. ukázal dve predajne, ktoré označil ako predajne a skladové priestory spoločnosti, pričom tieto nemali žiadne označenie firmy ani číselné označenie priestoru. Ďalej predložil pohyby účtov spoločnosti vytlačené z internetbankingu.

Dňa 22.01.2015 bola vykonaná opätovná kontrola v priestoroch Asia Center na adrese Na pántoch 8, Bratislava, pri ktorej bolo zistené, že skladové a predajné priestory, ktoré ukázal konateľ spoločnosti VINA EUROPA, s.r.o. boli v čase kontroly zavreté a zamknuté. Správca Asia Center, ktorý bol kontaktovaný a mal k dispozícii všetky nájomné zmluvy nájomcov priestorov v Asia Center nevedel predložiť nájomnú zmluvu so spoločnosťou VINA EUROPA, s.r.o. Správca potvrdil, že spoločnosť VINA EUROPA, s.r.o. nemala v celom objekte prenajaté žiadne priestory. Spoločnosť má na uvedenej adrese iba sídlo spoločnosti a schránku.

Výkonaním kontroly v priestoroch Asia Center na adrese Na pántoch 8, Bratislava dňa 26.01.2015 bolo zistené, že skladové priestory uvedené pod č. 1 - 08 a 1 - 09, ktoré pán Q. E. H. ukázal ako priestory spoločnosti VINA EUROPA, s.r.o. boli v čase kontroly zavreté a zamknuté. Správca Asia Center uviedol, že pri predchádzajúcej kontrole nevedel, že spoločnosť VINA EUROPA, s.r.o. je premenovaná z firmy Geo Výt, s.r.o., pretože s ňou má uzavretú nájomnú zmluvu na priestor s označením 1 - 09. O tom, že spoločnosť zmenila dňa 08.07.2014 názov sa dozvedel až po odchode polície dňa 22.01.2015 od konateľov uvedenej spoločnosti.

Dňa 26.01.2015 bola na správny orgán doložená fotokópia nájomnej zmluvy o prenájme nebytových priestorov č. 1 - 09 zo dňa 25.06.2014.

Prvostupňový správny orgán vychádzal z listinného podkladu zabezpečeného v rámci vzájomnej spolupráce s Ministerstvom hospodárstva Slovenskej republiky, z ktorého vyplynulo, že podnikateľská činnosť žalobcu nebude prínosom pre hospodárske záujmy Slovenskej republiky, pričom horeuvedený orgán prihladol na neodporúčajúce stanovisko veľvyslanectva Slovenskej republiky v Hanoji, na ktoré napokon v zmysle § 33 ods. 1 písm. c) zák. č. 404/2011 Z.z. prihladal aj prvostupňový správny orgán.

Na odvolanie žalobcu, žalovaný v preskúmanom rozhodnutí najmä uviedol, že

- odôvodnenie prvostupňového správneho rozhodnutia obsahuje skutočnosti, ktoré boli podkladom pre jeho vydanie, úvahy, ktorými bol vedený pri hodnotení dôkazov, ako použil správnu úvahu pri použití právnych predpisov a ako sa vyrovnal s návrhmi a námietkami účastníkov konania;
- z predložených nájomných zmlúv nie je zrejmé, či má spoločnosť VINA EUROPA, s.r.o. prenajaté priestory v priestoroch Asia center, alebo sa jedná len o vytvorenie formálnych zmlúv, pre kontrolu správnym orgánom;
- vzhľadom na neodporúčacie stanovisko Veľvyslanectva Slovenskej republiky v Hanoji Ministerstvo hospodárstva Slovenskej republiky uviedlo, že podnikateľská činnosť žalobcu nebude prínosom pre hospodárske záujmy Slovenskej republiky;
- vyjadrenie Ministerstva hospodárstva Slovenskej republiky je dostatočným podkladom pre správnu úvahu prvostupňového správneho orgánu;
- prihladal aj na neodporúčacie stanovisko Veľvyslanectva Slovenskej republiky v Hanoji, ktoré je dôležitým faktorom pre samotné rozhodovanie o žiadosti o udelenie prechodného pobytu, nakoľko veľvyslanectvo bolo v priamom kontakte so žalobcom;
- prvostupňový správny orgán vychádzal z dostatočne zisteného skutočného stavu veci a zabezpečil si dostatočné podklady pre rozhodnutie;
- podľa § 33 ods. 1 písm. a) zák. č. 404/2011 Z.z. je správny orgán povinný prihladať na verejný záujem bez ohľadu na to, či žalobca splnil iné formálne náležitosti podania.

-

Včas podanou žalobou podľa druhej hlavy piatej časti zákona č. 99/1963 Zb. občiansky súdny poriadok v znení neskorších predpisov (ďalej len „O.s.p.“) sa žalobca prostredníctvom svojho právneho zástupcu domáhal zrušenia preskúmaného rozhodnutia v spojení s prvostupňovým rozhodnutím. Najmä namietal, že:

- žalovaný ako aj prvostupňový správny orgán účelovo vykonali v konaní také dôkazy, na ktoré nemajú zákonné oprávnenia a súčasne opomenuli dôkazy, ktoré svedčia v prospech žalobcu;
- v konaní bola nezákonne predĺžená lehota na rozhodnutie o žiadosti, čo malo za následok ukrátenie práv žalobcu, nakoľko v opačnom prípade by prvostupňový správny orgán nevedel vydať a žalovaný potvrdiť rozhodnutie o zamietnutí žiadosti;
- žalobca v konaní nepredkladal podnikateľský zámer podľa § 30 ods. 5 písm. a) zák. č. 404/2011 Z.z., nakoľko predkladal doklad potvrdzujúci oprávnenie na podnikanie podľa identického predpisu t.j. v jeho prípade sa táto povinnosť na žalovaného nevzťahovala;
- podkladom pre rozhodnutie správneho orgánu nemôže byť hypotéza Ministerstva hospodárstva Slovenskej republiky, ktorá správnym orgánom nie je ani bližšie žiadnym spôsobom vysvetlená;
- žalovaný prihladol v rozhodnutí výlučne na verejný záujem, pričom nie je zrejmé, ako sa vysporiadal so žiadosťou žalobcu z pohľadu tvrdenia a samotného účelu jeho žiadosti, ktorým bolo bez pochybností riadne vykonávanie činnosti konateľa spoločnosti;
- správne orgány sa nevysporiadali s námietkami a tvrdeniami žalobcu uplatnenými v odvolaní, neuviedli, ktorými písomnými materiálmi sa v hodnotení zaoberali, nedali možnosť žalobcovi sa k nim riadne vyjadriť a žalovaný nevysvetlil, ktoré konkrétne zákonom stanovené podmienky na udelenie prechodného pobytu na účel podnikania na území Slovenskej republiky považoval zo strany žalobcu za nesplnené a prečo;

Krajský súd po preskúmaní spisového materiálu a administratívneho spisu žalovaného dospel k záveru, že neboli zistené žiadne skutočnosti, ktoré by odôvodňovali zmenu alebo zrušenie preskúmaného rozhodnutia. Uviedol, že žalovaný sa vo svojom rozhodnutí vysporiadal so všetkými námietkami žalobcu, pričom sa stotožnil so závermi žalovaného o tom, že žiadosti žalobcu nebolo možné vyhovieť, nakoľko nespĺňal podmienky o udelení prechodného pobytu na území Slovenskej republiky na účel

podnikania uvedenú v ustanoveniach zák. č. 404/2011 Z.z.

Žalovaný správne posúdil žiadosť žalobcu, vykonal rozsiahle šetrenia výsluchom svedkov, výsluchom žalobcu na Zastupiteľskom úrade Slovenskej republiky v Hanoji ako aj miestnym zisťovaním podmienok podnikania spoločnosti VINA EUROPA a správne aplikoval ustanovenie zák. č. 404/2011 Z.z.

Žalovaný správne vyhodnotil aj stanovisko Ministerstva hospodárstva Slovenskej republiky zo dňa 13.02.2015, ktoré neodporučilo vyhovieť žiadosti žalobcu a skonštatovalo, že podnikateľská činnosť žalobcu nebude prínosom pre hospodárske záujmy Slovenskej republiky. Taktiež „správny orgán“ prihliadol na stanovisko Zastupiteľského úradu Slovenskej republiky v Hanoji, ktoré neodporučilo udelenie prechodného pobytu žalobcovi na území Slovenskej republiky na účel podnikania.

Ďalej krajský súd konštatoval, že správne orgány podrobne zistili skutkový stav vecí, o čom svedčia listinné dôkazy založené v administratívnych spisoch. Tieto zistenia správne orgány riadne vyhodnotili a svoje rozhodnutia aj dôsledne odôvodnili, čím bola vyvrátená námietka žalobcu, že správne orgány svoje rozhodnutia riadne nezdôvodnili. Správne orgány sa vo svojich rozhodnutiach riadne vysporiadali s námietkami a tvrdeniami žalobcu, uviedli úvahy prečo rozhodli negatívne.

K námietke o tom, že správne orgány sa nezaoberali existenciou dôkazov svedčiacich v prospech žalobcu krajský súd nezistil z administratívneho spisu žiadne dôkazy svedčiace v prospech žalobcu, ktoré napokon ani žalobca v žalobe a odvolaní nekonkretizoval.

Proti predmetnému rozsudku krajského súdu podal žalobca prostredníctvom zvoleného právneho zástupcu odvolanie, v ktorom namietal, že

- správne orgány porušili základné pravidlá správneho konania vyplývajúce z § 3 ods. 1 a 4 správneho poriadku tým, že bezdôvodne porušili zákonnú lehotu na rozhodnutie, s čím sa krajský súd nevysporiadal a tým odňal žalobcovi možnosť konať pred súdom;
- krajský súd nebral do úvahy skutočnosť, že Ministerstvo hospodárstva Slovenskej republiky vo veci žiadosti žalobcu nemohlo podať kvalifikovaný názor, keďže nemalo žiadne podklady pre svoje stanovisko, čím ide len o hypotézu, ktorá nebola v konaní dostatočne preskúmaná, keďže priamo z vyjadrenia Ministerstva hospodárstva SR zo dňa 24.04.2015 vyplýva, že vychádza pri posudzovaní dopadu, resp. hospodárskeho významu podnikateľskej činnosti cudzinca predovšetkým z finančnej prognózy a posudzuje reálnosť realizácie podnikateľského zámeru ako celku;
- stanovisko Ministerstva hospodárstva Slovenskej republiky sa opiera o neodporúčacie stanovisko Veľvyslanectva Slovenskej republiky v Hanoji, ktoré žalobca považuje za nekvalifikované a za takú vadu konania, ktoré ho robí samo o sebe nezákonným;
- podľa aktuálneho znenia zák. č. 404/2011 Z.z. je správny orgán povinný udeliť cudzincovi pobyt v prípade, ak spĺňa podmienky dané zákonom, t.j. správny orgán nemá možnosť inej správnej úvahy v konaní, s touto námietkou sa krajský súd nevysporiadal;
- žalovaný prihliadol v preskúmanom rozhodnutí výlučne na verejný záujem, avšak nie je zrejme ako sa vysporiadal so žiadosťou žalobcu z pohľadu tvrdenia a samotného účelu jeho žiadosti (uvádza, že to nepovažuje za relevantné), ktorým bolo bez pochybností riadne vykonávanie činnosti konateľa spoločnosti, prvostupňový správny orgán vychádzal len z vyjadrenia Ministerstva hospodárstva Slovenskej republiky, pričom v rozhodnutí chýba jeho správna úvaha k aplikačnej prednosti verejného záujmu- krajský súd sa touto skutočnosťou nevysporiadal;
- žalovaný sa vôbec nevysporiadal s námietkami a tvrdeniami žalobcu uplatnenými v odvolaní, rozhodnutie ako také nie je jasné, zrozumiteľné a je nepreskúmateľné

Vzhľadom na tieto námietky navrhol, aby odvolací súd napadnutý rozsudok krajského súdu zmenil tak, že preskúmané rozhodnutie zruší, a vec vráti žalovanému na ďalšie konanie. Zároveň navrhol, aby mu odvolací súd priznal náhradu trov konania v zmysle predloženého vyčíslenia.

Žalovaný vo vyjadrení k odvolaniu žalobcu zo dňa 02.08.2016 stručne popísal priebeh a výsledky administratívneho konania a uviedol, že dôvody odvolania žalobcu nepovažuje za dôvodné. Je

štandardným postupom osloviť Ministerstvo hospodárstva Slovenskej republiky, aby posúdilo prínos podnikateľskej činnosti žalobcu pre hospodárstvo Slovenskej republiky, pričom nie je v moci žalobcu ani správnych orgánov, aby závery takéhoto posúdenia, resp. závery zastupiteľského úradu spochybňovali. Ďalej poukázal na existenciu viacerých nezrovnalostí v konaní, ktoré boli zistené kontrolami v mieste podnikania žalobcu ako aj vo výpovediach žalobcu. Preto navrhol, aby odvolací súd napadnutý rozsudok krajského súdu potvrdil.

Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „Najvyšší súd“) ako odvolací súd (§ 10 ods. 2 O.s.p.) preskúmal napadnutý rozsudok v rozsahu a z dôvodov uvedených v odvolaní podľa § 212 subsidiárne § 246c ods. 1 zákona č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok (v texte rozsudku tiež „O.s.p.“) a s prihliadnutím na ustanovenie § 492 ods. 1 zákona č. 162/2015 Z.z. Správny súdny poriadok. Po zistení, že odvolanie bolo podané oprávnenou osobou v zákonnej lehote (§ 204 ods. 1 O.s.p.) a že ide o rozsudok, proti ktorému je podľa ustanovenia § 201 v spoj. s ust. § 250ja O.s.p. odvolanie prípustné, bez nariadenia pojednávania (§ 250ja ods. 2 O.s.p.) jednomyselne (§ 3 ods. 9 zákona č. 757/2004 Z.z. o súdoch) dospel k záveru, že odvolanie žalobcu nie je dôvodné a preto postupom podľa § 219 ods. 1 v spoj. s § 250ja ods. 3 veta druhá a § 246c ods. 1 O.s.p. napadnutý rozsudok krajského súdu potvrdil.

Rozsudok verejne vyhlásil dňa 22. mája 2018 po tom, čo deň vyhlásenia rozhodnutia bol zverejnený na úradnej tabuli súdu a na internetovej stránke Najvyššieho súdu Slovenskej republiky www.nsud.sk najmenej päť dní vopred (§ 156 ods. 1 a 3 O.s.p.).

Podľa § 22 ods. 1 zák. č. 404/2011 Z.z., Prechodný pobyt na účel podnikania udelí policajný útvar, ak nie sú dôvody na zamietnutie žiadosti podľa § 33 ods. 6, štátnemu príslušníkovi tretej krajiny, ktorý

- podniká alebo bude podnikat' na území Slovenskej republiky ako fyzická osoba, alebo
- koná alebo bude konať v mene obchodnej spoločnosti alebo družstva a nie je v pracovnoprávnom vzťahu.

Podľa § 31 ods. 1 zák. č. 404/2011 Z.z. žiadosť o udelenie prechodného pobytu podáva štátny príslušník tretej krajiny osobne v zahraničí na zastupiteľskom úrade akreditovanom pre štát, ktorý mu vydal cestovný doklad, alebo na zastupiteľskom úrade akreditovanom pre štát, v ktorom má bydlisko, ak tento zákon neustanovuje inak; ak nie je takýto zastupiteľský úrad alebo v prípadoch hodných osobitného zreteľa určí ministerstvo zahraničných vecí po dohode s ministerstvom vnútra iný zastupiteľský úrad, na ktorom štátny príslušník tretej krajiny podá žiadosť o udelenie prechodného pobytu. Zastupiteľský úrad, ktorý žiadosť prijal, vydá žiadateľovi v deň podania žiadosti potvrdenie o jej prijatí.

Podľa § 31 ods. 2 zák. č. 404/2011 Z.z., zastupiteľský úrad, ktorý žiadosť prijal, vykoná so žiadateľom o udelenie prechodného pobytu osobný pohovor na účel predbežného posúdenia žiadosti. Pohovor sa vedie v štátnom jazyku alebo inom, obom stranám zrozumiteľnom jazyku. O pohovore vyhotoví zastupiteľský úrad písomný záznam, ktorý priloží k žiadosti o udelenie prechodného pobytu. Záznam sa vyhotoví v jazyku, v ktorom sa viedol pohovor, a musí byť podpísaný žiadateľom; ak pohovor nebol vykonaný v štátnom jazyku, zastupiteľský úrad vyhotoví preklad záznamu do štátneho jazyka a opatrí ho osvedčovací doložkou zastupiteľského úradu. Ak žiadateľ neovláda štátny jazyk, môže si na vlastné náklady zabezpečiť tlmočníka, ktorý je povinný podpísať záznam. Zastupiteľský úrad zašle policajnému útvaru spolu so záznamom a jeho prekladom aj svoje stanovisko k udeleniu prechodného pobytu, v ktorom uvedie, či udelenie prechodného pobytu odporúča alebo neodporúča s uvedením konkrétnych dôvodov.

Podľa § 33 ods. 1 zák. č. 404/2011 Z.z. policajný útvar pri rozhodovaní o žiadosti o udelenie prechodného pobytu prihliada na

- verejný záujem, osobitne na bezpečnostné hľadisko, hospodárske záujmy Slovenskej republiky, najmä na prínos podnikateľskej činnosti štátneho príslušníka tretej krajiny pre hospodárstvo Slovenskej republiky a na ochranu verejného zdravia,
- záujmy maloletého dieťaťa štátneho príslušníka tretej krajiny, osobné a rodinné pomery štátneho

príslušníka tretej krajiny, jeho finančnú situáciu a dĺžku doterajšieho pobytu a predpokladaného pobytu, c) stanovisko zastupiteľského úradu k udeleniu prechodného pobytu.

Podľa § 33 ods. 2 zák. č. 404/2011 Z.z. policajný útvar pri posudzovaní podnikateľského zámeru, ktorý štátny príslušník tretej krajiny predložil podľa § 32 ods. 5 písm. a), si vyžiada stanovisko od Ministerstva hospodárstva Slovenskej republiky, či podnikateľská činnosť štátneho príslušníka tretej krajiny je prínosom pre hospodárske záujmy Slovenskej republiky.

Podľa § 33 ods. 6 písm. g) zák. č. 404/2011 Z.z. policajný útvar zamietne žiadosť o udelenie prechodného pobytu, ak udelenie prechodného pobytu nie je vo verejnom záujme.

Odvolačný súd mal za preukázaný (nesporný) skutkový stav tak, ako ho zistil a konštatoval krajský súd v napadnutom rozsudku, preto sa stotožnil so skutkovými a právnymi dôvodmi rozsudku krajského súdu, ktorý dôvodne dospel k tomu, že správne orgány dostatočne zistili skutkový stav veci a tento po právnej stránke správne posúdili.

Správne orgány mali dostatok informácií na posúdenie žiadosti žalobcu a na ich podklade na zistenie skutkového stavu v miere dostatočnej na rozhodnutie vo veci, preto odvolací súd súhlasil s právnymi závermi krajského súdu, ktorý po preskúmaní veci zamietol žalobu žalobcu.

Odvolačný súd z administratívneho spisu zistil, že Veľvyslanectvo Slovenskej republiky v Hanoji vydalo dňa 04.09.2014 pod č. 5743/2014-VNVV/KO stanovisko, v ktorom uviedlo, že „sa javí, že ustanovenie za konateľa slovenskej spoločnosti je jednoduchý spôsob ako získať povolenie k pobytu v schengenskom priestore. Z uvedených dôvodov veľvyslanectvo Slovenskej republiky v Hanoji udelenie povolenia na prechodný pobyt pre T. U. H. neodporúča“. Z vyjadrenia Ministerstva hospodárstva Slovenskej republiky č. 12970/2015-3040-08535 zo dňa 13.02.2015 vyplynulo, že vzhľadom na neodporúčacie stanovisko veľvyslanectva podnikateľská činnosť žalobcu nebude prínosom pre hospodárske záujmy Slovenskej republiky. Z dožiadania prvostupňového správneho orgánu č. PPZ-HCP-BA6-4683-31/2014/ppc zo dňa 09.01.2015 vyplynulo, že Ministerstvo hospodárstva bolo požiadané o vydanie stanoviska k podnikateľskej činnosti žalobcu v zmysle § 33 ods. 1 zák. č. 404/2011 Z.z.

Vzhľadom na vyššie uvedené, argumentáciu žalobcu, ktorou tento spochybňoval relevanciu vyjadrenia Ministerstva hospodárstva Slovenskej republiky k jeho žiadosti o udelenie prechodného pobytu na území Slovenskej republiky za účelom podnikania považoval odvolací súd za dôležité uviesť, že podľa ustanovenia § 33 ods. 1 písm. a) v spojení s § 33 ods. 2 zák. č. 404/2011 Z.z. je správny orgán pri rozhodovaní o udelení prechodného pobytu povinný prihliadať (okrem iného) na verejný záujem (záujem, ktorý prináša majetkový prospech alebo iný prospech všetkým občanom alebo mnohým občanom) - osobitne na hospodárske záujmy Slovenskej republiky (či podnikateľská činnosť štátneho príslušníka tretej krajiny bude prínosom pre hospodárske záujmy Slovenskej republiky), ku ktorým je kompetentný vyjadrovať sa ako ústredný orgán štátnej správy práve Ministerstvo hospodárstva Slovenskej republiky, nakoľko je žiaduce, aby sa regulovala situácia hospodárskeho trhu a trhu práce aj tým spôsobom, že správne orgány dozerajú na imigráciu cudzincov, ktorých podnikateľská činnosť (a s tým súvisiaci pobyt cudzincov na území Slovenskej republiky) má nepochybne vplyv na hospodárstvo Slovenskej republiky. Z uvedeného vyplýva, že ako hospodárny sa javí len prechodný pobyt takého cudzinca, ktorého podnikateľská činnosť bude benefitom pre hospodárstvo Slovenskej republiky.

Odvolačný súd pritom nepovažoval za dôvodnú námietku, v ktorej žalobca poukazoval na to, že k žiadosti o udelenie prechodného pobytu, na preukázanie účelu pobytu podľa odseku 2 písm. a) zák. č. 44/2011 Z.z. (z dôvodu možnosti výberu z viacerých alternatív) nepredkladal podnikateľský zámer vo forme podľa § 49 ods. 8 zákona č. 5/2004 Z.z. o službách zamestnanosti a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov. So situáciou, t.j. ak žiadateľ o udelenie prechodného pobytu na účel podnikania predloží k žiadosti vyššie uvedený podnikateľský zámer zákonodarca nepochybne spája povinnosť správneho orgánu v zmysle § 33 ods. 2 zák. č. 404/2011 Z.z. vyžiadať stanovisko od Ministerstva hospodárstva Slovenskej republiky, či podnikateľská činnosť štátneho príslušníka tretej

krajiny je prínosom pre hospodárske záujmy Slovenskej republiky. Avšak aj v prípade absencie vyššie uvedeného zámeru (ktorú vzhľadom na skutkové okolnosti predmetnej právnej veci a platnú právnu úpravu nie je možné žalobcovi vytknúť), je v každom prípade povinnosťou správnych orgánov podľa § 33 ods. 1 zák. č. 404/2011 Z.z. prihliadať na „ a) verejný záujem, osobitne na bezpečnostné hľadisko, hospodárske záujmy Slovenskej republiky, najmä na prínos podnikateľskej činnosti štátneho príslušníka tretej krajiny pre hospodárstvo Slovenskej republiky a na ochranu verejného zdravia, b) záujmy maloletého dieťaťa štátneho príslušníka tretej krajiny, osobné a rodinné pomery štátneho príslušníka tretej krajiny, jeho finančnú situáciu a dĺžku doterajšieho pobytu a predpokladaného pobytu, c) stanovisko zastupiteľského úradu k udeleniu prechodného pobytu." Preto pokiaľ si správne orgány plnili svoju zákonom ustanovenú povinnosť, a na vyššie uvedené skutočnosti prihliadali, nebolo takému postupu čo vytýkať.

V súvislosti s prejednávanou právnou vecou poukazuje odvolací súd na predchádzajúcu rozhodovaciu činnosť Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, v ktorej sa rozoberá problematika udeľovania prechodného pobytu štátnym príslušníkom tretích krajín na území Slovenskej republiky na účel podnikania s poukazom na verejný záujem, napr. rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 1SžA 8/2012 zo dňa 24.02.2012:

„I. Policajný útvar pri rozhodovaní o žiadosti o udelenie povolenia na prechodný pobyt prihliada zo zákona aj na verejný záujem. Ide o prípady, kedy síce cudzinec nepredstavuje z hľadiska bezpečnosti riziko pre Slovenskú republiku, ale aj napriek tomu je jeho pobyt na našom území nežiaduci. Tým je umožnené regulovať počty cudzincov z tretích štátov, a to aj na základe podkladov, napríklad od orgánov územnej samosprávy. Verejný záujem je záujem, ktorý prináša majetkový prospech alebo iný prospech všetkým občanom alebo mnohým občanom.

II. Záujem na regulovaní počtu cudzincov z tretích štátov na určitom území (za situácie, keď cudzinec ako účastník správneho konania svoju žiadosť o povolenie na prechodný pobyt za účelom podnikania zakladá na podnikateľskej činnosti, o ktorú nemá záujem miestny úrad a prínos podnikania cudzinca možno hodnotiť negatívne aj podľa ďalších orgánov správy) je vo verejnom záujme Slovenskej republiky."

Odvolací súd vzhľadom na obsah administratívneho spisu, z ktorého bolo potrebné pri súdnom prieskume rozhodnutia vychádzať a ktorý nasvedčuje tomu, že prvostupňový ale aj druhostupňový správny orgán si zadovážili dostatok skutkových podkladov, z ktorých pri svojom rozhodovaní vychádzali, nemal žiadne pochybnosti o legálnosti vykonaných dôkazov, spôsobe vykonania a vyhodnotenia dôkazov, ktoré viedli správne orgány k správnym záverom o tom, že bolo spoľahlivo zistené, že udelenie povolenia na prechodný pobyt žalobcovi nie je vo verejnom záujme. Odvolací súd preto nemal pochybnosti o správnosti zistenia správnych orgánov o naplnení dôvodov na zamietnutie žiadosti sťažovateľa o udelenie prechodného pobytu na účel podnikania.

V zmysle ustanovenia § 33 ods. 1 písm. c) zák. č. 404/2011 Z.z. správny orgán pri rozhodovaní o žiadosti o udelenie prechodného pobytu prihliadal aj na stanovisko zastupiteľského úradu k udeleniu prechodného pobytu, ktoré v predmetnej veci malo neodporúčací charakter. Je nutné zdôrazniť, že zastupiteľský úrad a jeho stanovisko vo veci má pri samotnom rozhodovaní nezastupiteľné miesto, nakoľko Veľvyslanectvo Slovenskej republiky v Hanoji malo priamy osobný kontakt so žiadateľom (či pri podaní žiadosti alebo počas osobného pohovoru) a tak mali pracovníci veľvyslanectva možnosť vytvoriť si predstavu nielen o osobe žalobcu, ale aj o celkovom zámere žiadosti o prechodný pobyt.

Žalobca v kasačnej sťažnosti ďalej namietal, že preukázateľne splnil všetky podmienky dané zákonom, čím došlo zo strany žalovaného k porušeniu zákona, keďže mu pobyt na území Slovenskej republiky neudelil. K tomu odvolací súd poznamenáva, že zák. č. 404/2011 Z.z. v ustanovení § 22 presne špecifikuje podmienky udelenia prechodného pobytu štátnemu príslušníkovi tretej krajiny na území Slovenskej republiky na účel podnikania, pritom platí, že až po ich splnení je správny orgán oprávnený prechodný pobyt udeliť. Nakoľko v prejednanom prípade na základe uvedeného boli dané dôvody na zamietnutie žiadosti podľa § 33 ods. 6 zákona, odvolací súd nemohol konštatovať, že žalovaný sa dopustil namietaného porušenia zákona.

V súvislosti s námietkou žalobcu o porušení zákonnej lehoty na rozhodnutie, čím vec nebola vybavená včas a bez zbytočných prieťahov, odvolací súd uvádza, že z administratívneho spisu vyplynulo, že žiadosť o udelenie prechodného pobytu bola prvostupňovému správneému orgánu doručená dňa 06.11.2014, pričom dňa 10.11.2014 bolo konanie prerušené rozhodnutím Č. p.: PPZ-HCP-BA6-4683-17/2014/PPC z dôvodu absencie dokladu nie staršieho ako 90 dní potvrdzujúceho bezúhonnosť žalobcu. Vyššie uvedený doklad bol prvostupňovému správneému orgánu doručený dňa 10.12.2014. Dňa 27.02.2015 požiadal prvostupňový správny orgán o predĺženie lehoty nadriadený orgán, ktorý lehotu predĺžil do 05.04.2015. Prvostupňové rozhodnutie bolo vydané 31.03.2015, t.j. pred uplynutím lehoty na rozhodnutie. Vyššie uvedenou námietkou sa krajský súd v napadnutom rozsudku nevysporiadal, avšak vzhľadom na to, že sa jednalo o neopodstatnenú námietku, odvolací súd túto skutočnosť nepovažoval za vadu, pre ktorú by bolo potrebné napadnutý rozsudok zrušiť.

V súvislosti s námietkami žalobcu o nepreskúmateľnosti napadnutého rozsudku odvolací súd uvádza, že ani túto nepovažoval za dôvodnú. Krajský súd napadnutý rozsudok skutočne odôvodnil stručne, avšak z jeho obsahu bolo aj napriek tomu zjavné z akých dôvodov považoval rozhodnutia správnych orgánov za zákonné. Ďalej považoval odvolací súd za potrebné poukázať na uznesenie Ústavného súdu Slovenskej republiky, sp. zn. IV. ÚS 115/03, z 3. júla 2003 v zmysle ktorého: "Všeobecný súd nemusí dať odpoveď na všetky otázky nastolené účastníkom konania, ale len na tie, ktoré majú pre vec podstatný význam, prípadne dostatočne objasňujú skutkový a právny základ rozhodnutia bez toho, aby zachádzali do všetkých detailov sporu uvádzaných účastníkmi konania. Preto odôvodnenie rozhodnutia všeobecného súdu (prvostupňového, ale aj odvolacieho), ktoré stručne a jasne objasní skutkový a právny základ rozhodnutia, stačí na záver o tom, že z tohto aspektu je plne realizované základné právo účastníka na spravodlivý proces."

Pokiaľ teda krajský súd vyhodnotil námietky žalobcu proti preskúmanému rozhodnutiu za nedôvodné a rozhodnutie žalovaného považoval za súladné so zákonom a žalobu žalobcu podľa § 250j ods. 1 O.s.p. zamietol, odvolací súd rozsudok krajského súdu považoval v jeho výroku za vecne správny, pričom na zdôraznenie správnosti napadnutého rozsudku uviedol ďalšie dôvody, ktoré sú uvedené vyššie.

O trovách konania Najvyšší súd Slovenskej republiky rozhodol podľa ustanovenia § 224 ods. 1 O.s.p. v spojení s § 250k ods. 1 O.s.p. tak, že žalobcovi náhradu trov konania nepriznal, pretože bol v konaní neúspešný.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku n i e j e prípustný opravný prostriedok.